

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه- کابل

۱۶ اگست ۲۰۲۰

یونس نگاه

دست، چپ و راست ندارد

در محیط کودکی ما چپ معنای زشت داشت. کلماتی چون چپکار (خرابکار) چپقی (چپ دست)، چپچله (دستپاچگی)، چپدلو (بد نیت) و امثال آن فراوان گفته می‌شد و حکایت از باور به زشتی "چپ" داشت. چپ دست‌ها را در کودکی تنبیه می‌کردند. مادران "دل‌سوز" و پی‌گیر فرزندان چپ‌دست خود را با تشویق و تنبیه و تمرین راست‌دست تربیه می‌کردند، ولی کسانی که به هر دلیل از این "تربیت" محروم می‌ماندند، دایم در اجتماع تمسخر می‌شدند. چپقی، دشنام بود.

من هم چپ دست بودم. مادرم همیشه مواظب بود با دست چپم نان نخورم، آب و داس و کارد نگیرم. در نتیجه دست راستم نیز فعال شد، اما هرگز به پای دست‌چپم نرسید. کارهایی مثل مانده‌نباشی، سلام، قاشق و چمچه گرفتن و نوشتن

را که معمولاً در جمع انجام می‌دهیم، با دست راست عادت کرده‌ام، اما دست چپ رفیق صمیمی است که سرکوب شده و منتظر فرصت است تا هر جا تشریفات و نگاه اجتماع را دور دید، پیش‌قدم گردد. حتی در نان خوردن نیز وقتی مجلس باشد، دست راستم فعال می‌شود، ولی زمانی که رسمیات و تشریفات نیست، دست چپم کار می‌کند. هر دو دستم را دوست دارم. چپ‌دستی نه مایه ننگ و نه افتخار است. چپ‌دست‌ها را نباید تنبیه کرد و کودکان چپ‌دست را نباید وادار به استفاده از دست راست کرد. این تلاش کودک را شکنجه می‌کند و گاهی باعث می‌شود احساس کم‌تری و عیب کند. دست‌های بی‌کار و بی‌مهارت حیف می‌شوند، اما با هر دستی که کار کنیم، نیکوست. دست، چپ و راست ندارد.